відповідають за появлення «прогірклого» смаку олій та неприємного запаху, характерного для окиснених речовин та в яких кількостях.

Як відомо, процес окиснення жирів – це ланцюговий вільно-радикальний процес з виродженим розгалуженням ланцюгів. Тому, для дослідження кінетики окиснення також застосовували волюметричний метод, що дає змогу фіксувати кількість поглиненого кисню зразком олії за певний час. Цим методом був знайдений період індукції олій насиченого та лінолевого типу при певних температурах окиснення, що характеризує час, якій олії окиснюються повільно, тобто час до стадії авто окиснення.

УДК 663.21.3

ФЕДОРЧЕНКО О.В.**, *ЧУМАК О.П.*****,** канд. техн. наук, проф.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ПРОБЛЕМИ ВИНОРОБСТВА В УКРАЇНІ

Сьогодні виноробна промисловість працює в непростих умовах, що викликані становленням ринкової економіки, це і обумовлює актуальність адекватного вибору стратегії її стабілізації і подальшого розвитку. Уведення вільних цін на техніку, обладнання, матеріали, новий податковий механізм і відсутність достатньої кількості бюджетних коштів привели до зниження виробництва винограду та продукції його переробки. Галузь потребує оснащеності сучасним високопродуктивним обладнанням та механізмами, оскільки в деяких господарствах їх зношування досягає 80 %, а рівень механізації складає близько 15 %.

Виноробство характеризується низкою специфічних рис:

- повна залежність виноробства від якості та кількості винограду;
- виготовлення високоякісних марочних вин, шампанського за класичною технологією та коньяку потребує тривалого часу, що рахується роками. Це сповільнює обіг оборотних коштів, тому виноробні підприємства потребують їх в більшому об’ємі;
- необхідність використання спеціальної тари та особливих ємностей для зберігання та перевозки виноматеріалів.
- необхідність захисту готової продукції від підробок

Незначний ріст об’ємів виробництва виноградного вина в Україні за останні п’ять – сім років експерти пов’язують із завершенням первинного розподілу ринку міцного алкоголю та збільшенням інвестицій у виноробну галузь; частковою легалізацією тіньового сектору виноробства та торгівлі; зміненням структури споживання алкоголю.

Аналіз поточних тенденцій у виноробній промисловості показав, що для виходу з кризи недостатньо власних коштів підприємств, для цього необхідні дотації, пільгове кредитування та серйозна державна підтримка в цілому.

Список літератури: 1. *Матчина И.Г.* Стратегия развития виноградо-винодельческого производства Украины // Бизнес-информ, 2004, №1 – 2. – с.78-82. **2.** *Музыченко Б.А.* Виноградарство в современном мире. Тенденции и перспективы // Виноград и вино России, 2001, №2. – с.15-17. **3.** *Терентьєв А.А.* Новые тенденции на мировом рынке алкогольних напитков // Продукты и напитки, 2003, №5. – с. 38-39.

СЕКЦІЯ 13.
ІНТЕГРОВАНІ ХІМІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ХІМІЧНІЙ ТЕХНІЦІ ТА ЕКОЛОГІЇ

УДК 620.193:678.026.3

АЛЕШКО С.Є., ***РАССОХА О.М.,*** канд. техн. наук, ***ТИХОМИРОВА Т.С.***

РОЗРОБКА ТА ДОСЛІДЖЕННЯ ЕКСПЛУАТАЦІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ФУРАНО-ЕПОКСИДНИХ КОМПОЗИЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ

Для захисту від корозії металевих та бетонних поверхонь широко використовуються фурано-епокидні композиційні матеріали. У порівнянні з епоксидними композиційними матеріалами фурано-епоксидні мають менший коефіцієнт дифузії експлуатаційного середовища, вищу адгезію до бетону та інш.

В даній роботі розроблено та досліджено фурано-епоксидні композиції, які порівняно з базовими немодифікованими епоксидними та фурановими композиціями мають зниженні значення усадки, коефіцієнта дифузії експлуатаційного середовища та підвищену стійкість до абразивного зносу.

Визначення коефіцієнту дифузііі проводили сорбційним методом на прямокутних зразках шляхом їх занурення у модельне та експлуатаційне середовище та подальшому виваженні зразків. Визначення стійкості до абразивного зносу проводили згідно ГОСТ 11012-69 на лабораторніому устаткуванні.

Фурано-епоксидним композиційним матеріалам можуть бути надані необхідні властивості шляхом введення до їх складу функціональних модифікаторів. Для підвищення адгезії до різноманітних поверхонь до складу композицій рекомендовано вводити термопласти (поліетилен, поліпропилен) у кількості до 15 мас.%, полімерні матеріали з групи полівінілацеталей у кількості до 10 мас.%. Для підвищення стійкості до вигинаючи навантажень рекомендовано вводити різноманітний за будовою каучук у кількості до 15 мас.% [2].

Введення функціональних модифікаторів (полівінбутиралю та полівінілетилалю) до складу фурано-епоксидних композицій дозволяє знизити усад-